

ROZCHORZEĆ SIĘ (3) *vb pf*

się (2), sie (1).

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w roz- oraz chorzeć).

[*fut 2 sgrozchorzejesz się.*] ◊ *praet 3 sg m rozchorzał się* (2). ◊ *3 pl subst rozchorzały się* (1). ◊
[*part praet act rozchorzawszy się.*]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Zachorować; infirmari PolAnt; cadere a. incidere in morbum, concipere a. contrahere morbum, corripit morbo Cn: Vkładfzy fie ná łożu/ bárzo fie rozchorzał HistHel Dv; BudBib 1.Mach 1/27; Płákáli przednieyfzy y ftárcy/ á młodzieńcy y pánienki rozchorzáły fie SkarŻyw 511; [[Arystoteles] Przyfzedfzy do 62. lat/ bárzo fie rozchorzał/ ták iz flába nádzieiá bylá žeby miał ozdrowieć. PlutBBud 68v, 68v].

[*Przen:*

W porównaniu: Rozchorzeiefz fie [Azjo] iáko vbożuchna/ karánien vtrapiona/ y zrániona od niewiaft/ tak iz cie nie rátuią moczare áni twoi miłośnicy. BibRadz 4.Esdr 15/51.]

Synonimy cf ROZCHOROWAĆ SIĘ.

Formacje współrdzenne cf CHOROWAĆ.

Cf [ROZCHORZAŁY]

KW, (LWil)